

עת"א 41749/12/13 - רחמין בורוכוב נגד מדינת ישראל, שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 41749-12-13 בורוכוב(אסיר) נ' משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר ואח'

בפני	כב' השופטת מיכל ברנט
העותר	רחמין בורוכוב (אסיר) ע"י ב"כ עו"ד יקי קהן
נגד	
המשיבים	1. מדינת ישראל 2. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר

החלטה

העותר מרצה 14 חודשי מאסר שמנינים מיום 28.1.13 בגין עבירות קשר לביצוע פשע, הפרת הסדר הציבורי ורשלנות.

העותר, השוהה באגף 14 בכלא השרון, ואשר צפוי לסיים את ריצוי עונשו בחודש אפריל 2014, מלין על החלטת הרשות להעבירו לב/ס אשל בבאר שבע, מהטעם שמשפחתו מתגוררת באזור המרכז ותתקשה לבקרו שם.

בהתאם לתגובת המשיבה, הטעם בהעברתו של העותר נעוץ בהיותו מעורב באירוע הפרת סדר, יחד עם שותפו לתא, האסיר אייל בן משה, ועל כן הוחלט להעבירם למתקן כליאה אחר.

בעניינו של בן משה (עת"א 41709-12-13) נתתי ביום 7.1.14 החלטתי ולפיה המידע המוצלב בעניינו בדבר מעורבות שלילת, הפרות סדר וכוונות פגיעה באחרים מלמד על סבירות החלטת המשיבה להעברתו.

מידע דומה הוצג לי אף בעניינו של המשיב, אלא שמעורבותו, ככל שהדבר עולה מהמידע, היתה נמוכה יותר. לפיכך הוסכם בין הצדדים במעמד הדיון כי המשיבה תבדוק האפשרות לשלב את העותר עם אסיר אחר באגף שמור בכלא השרון, חלף העברתו לב/ס אשל.

מבירור שערכה המשיבה עם העותר עולה, כי הוא מוכן להשתלב בתא אך ורק עם אסיר שומר שבת שאינו מעשן, ובדיקה שנערכה העלתה כי אין בנמצא אסיר מתאים. בנסיבות אלה, ועל מנת להימנע מהחזקה שלא לצורך של האסיר בהפרדה, אין מנוס מהעברת העותר לב/ס אשל.

כפי שציינתי אף בעת"א 41709-12-13, בית המשפט העליון ברע"ב 1004/12 אבוטבול נ' מדינת ישראל קבע כי אין לאסיר זכות קנויה לגבי מקום הכליאה שלו, וההחלטה להעבירו לב/ס אחר אינה פוגעת בזכויותיו ואינה מבססת עילה לעתירה. החלטות מסוג זה הן בליבת שיקול הדעת המנהלי-ארגוני של שב"ס ועל פי רוב לא יתערב בית המשפט בשיקול דעתו של שב"ס בעניינים מסוג זה.

בנסיבות אלה, ומשהמשיב הציג בפני העותר חלופה אפשרית והלה סרב לה, אין לו להלין אלא על עצמו.

העתירה נדחית.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ד שבט תשע"ד, 15 ינואר 2014, בהעדר
הצדדים.